

kjendt, men det er dog meget brugt, og jeg har seet det i mangfoldige Landvæsenforretninger; jeg troer derfor, at det er et Udtryk, som meget vel vil forstaaes, og at der ikke er Nogen, der vil finde det uforstaaeligt.

Formanden: Den ærede sidste Taler har altsaa taget Endringsforslaget under Nr. 4 til § 1 tilbage (Brun: Ja!). Jeg skal da spørge, om Nogen optager det? Hvis ikke (Ophold), er det saaledes bortfaldet.

H. M. Petersen: Den ærede sidste Taler udtalte, at denne Lov bestkæftigede sig ikke med at bestemme Noget om Eiendomsretten; men det forekommer mig dog, at naar den gaar ud paa at bestemme, hvor langt Forstranden naaer, hvorfra den skal regnes, og den saa tilføjede taler om tilstødende Eiendomme, maa det være klart, at der, hvor Forstranden slipper, maa Eiendommen begynde. Dersom man endda vilde overlade til Skjønsmændene at bestemme denne Grændse, var det efter min Mening ikke saa farligt, som naar man her i Loven slaar fast, hvor denne Grændse skal være; det kan, hvad jeg gjerne skal indrømme, blive billigt paa mange Steder, men kan ogsaa blive ubilligt paa andre Steder. Den ærede Rigsdagsmand fra Næstkov (C. S. S. Jensen) trostede os med, at da Forholdet var saa ueensartet og forskjelligt, som jeg allerede tidligere har fremhævet, paa Danmarks Kyster, skulde man stole paa disse Skjønsmænd; men man vil jo netop ikke overlade til dem at bestemme, hvor Forstranden skal begynde. Vilde man endda det! Det, der for mig er Hovedsagen, er, at det, da Forholdet er forskjelligt paa de forskellige Steder, i ethvert Tilfælde er uheldigt at give en Lov — den blive iøvrigt, som den blive vil — der ordner dette Forhold i det Hele for alle Danmarks Kyster. Jeg skal til Støtte for min Paastand som et Exempel nævne Kjøbenhavn; det ligner ikke ret mange Steder i Landet med Hensyn til Byens særegne Forhold og har derfor ogsaa i mangfoldige Tilfælde sin egen Lovgivning, idet man siger, at hvad der passer paa det øvrige Land, passer ikke paa Kjøbenhavn. Jeg troer nu ganske sikkert, at der er en langt større Forskjel med Hensyn til Forholdet paa Danmarks

Kyster, end der er med Hensyn til Forholdet mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land, og dog vil man her med Hensyn til det førstnævnte Tilfælde slaae fast i Loven, hvorledes der i saa Henseende skal forholdes over hele Landet; man vil slaae Grændsen fast mellem Havet og de tilgrændsende Eiendomme efter det ustabile Hav, jeg kunde gjerne sige, Luner, men det finder jeg for mit Bedkommende uheldigt.

Indenrigsministeren: Jeg haaber, at det høie Thing ikke vil tage mig den Bemærkning ilde op, at jeg troer, at det ved denne Leilighed har gjort sig Livet surere end nødvendigt; det er ganske vist, at Grundighed er en stor Dyd, men det er ligesaa vist, at den kan drives saavidt, at den ophører at være en Dyd. Det er min Overbeviisning, at det lille, af mig Landsthinget forelagte Lovudkast, kunde af dette uden Betænkning have været vedtaget, som det var fremkommet fra Regjeringen; jeg har imidlertid tiltraadt de Forandringer, som Udcastet der er undergaaet, uagtet de førte til en heel Omarbejden af Loven. Som Lovforslaget nu foreligger, er det ligeledes min Overbeviisning, at det høie Folkething uden Betænkning kan tage det. Var jeg Medlem af Thinget, vilde jeg idetmindste ligefrem stemme mod samtlige Endringsforslag, som Minister anseer jeg det imidlertid for min Pligt at udtale mig nærmere om dem. Jeg skal da først gjøre opmærksom paa, at Alt, hvad der her tales om at tage, eller give Rettigheder, eller at skjælnes mellem Rettigheder, er Indvendinger, som de ærede Herrer gjensidigen maae gjøre mod hverandres Endringsforslag; thi der er ingen af dem, der ramme selve Lovforslaget, som det her foreligger. I dette er der kun forudsat, at der gives Ciere eller Brugere af Eiendomme, som støde til Stranden — og det er et Factum som man neppe vil falde paa at benægte — og saa siges der, at de under visse Omstændigheder kunne faae Beskyttelse mod den Fare, hvormed Stranden i enkelte Tilfælde kan true dem — heller ikke dette er blevet bestridt — men hvor Grændsen er, derom har Lovforslaget ikke det Allermindste — og jeg mener, at der heller ikke er nogen Anledning til at forsøge paa deri at indtvinge disse Spørgsmaal, som i enkelte Til-